

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lutego 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że W. B. nie podlega , w okresie od dnia 2 listopada 2020 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik zatrudniony u płatnika składek – (...) R. K. podnosząc pozorność zawartej umowy o pracę, która miała na celu uzyskanie przez wnioskodawcę pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z niezdolnością do pracy. W ocenie organu o powyższym przemawia krótkotrwałość zatrudnienia, brak dowodów wykonywania umówionej pracy.

(decyzja k. 1 – 13 akt ZUS)

Od powyższej decyzji, ubezpieczony W. B. złożył, w ustawowym terminie , odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o jej zmianę Skarżący wskazał, że w dniu 2.11.2020 r. podjął faktycznie pracę w charakterze magazyniera i pracował, na tym stanowisku, do czasu niezdolności do pracy, tj. do dnia 3.12.2020 r.

(odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k. 5 – 6 verte)

W piśmie procesowym z dnia 2 sierpnia 2021 r. profesjonalny pełnomocnik ubezpieczonej poparł odwołanie i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie podlegania przez W. B. obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 2 listopada 2020 r. oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

(pismo procesowe z dnia 2 sierpnia 2021 r. k. 25 – 26 verte)

Na terminie rozprawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. zainteresowana R. K. przyłączyła się do stanowiska pełnomocnika wnioskodawcy.

(e – protokół rozprawy z dnia 2 sierpnia 2021 r. oświadczenie zainteresowanej 00:06:51, płyta CD k. 49)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił co następuje:

P. R. K. od 1997 r., prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) w Ł. wpisaną do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej. Przeważającym przedmiotem jej działalności - jest prowadzenie sklepu z wyposażeniem wewnątrz. P. zatrudnia około 15 osób, w tym 1-2 osoby na umowę zlecenia. Średnio cztery osoby świadczą pracę w magazynie. Firma, w tym jej magazyn, działa w godzinach 10-18 a w soboty 10-14. P., w magazynie firmy, jest obecna około raz na dwa tygodnie. Gdy są jakieś problemy jest ona o tym powiadamiana przez kierownika magazynu (...). P. zlecała pracę, pracownikom magazynu, do wykonania, w oparciu o kartki z numerami, które wskazywały gdzie jest położony dany towar. Firma płatnika prowadzi dwie listy obecności dla swych pracowników, jest oddzielna lista dla magazynu i oddzielna dla pracowników sali. Księgowa zbiera listy na koniec miesiąca.

(zeznania zainteresowanej 00:27:11, płyta CD k. 49 w zw. z 00:26:08, płyta CD k. 102, zeznania świadka A. S. 00:35:51 – 00:41:40, płyta CD k. 49, zeznania świadka A. U. 00:05:42, 00:12:28, płyta CD k. 102, zeznania świadka R. F. 00:14:51 – 00:22:07, płyta CD k. 102, wykaz pracowników k. 16)

W. B. ukończył zasadniczą szkołę zawodową, z zawodu jest spawaczem. W latach 2017 – 2019 był on zatrudniony na umowę o pracę jako pracownik fizyczny w Przedsiębiorstwie (...) spółka z o.o. w Ł.

(zeznania wnioskodawcy 00:06:51, płyta CD k. 49 w zw. z 00:25:44, płyta CD k. 102, kwestionariusz osobowy w aktach osobowych k. 13)

W okresie od 30.07.2020 r. do 1.11.2020 r. ubezpieczony był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. i pobierał z tego tytułu zasiłek dla bezrobotnych.

(zaświadczenie k. 56, decyzja k. 55)

Ubezpieczony W. B. i płatniczka R. K. są osobami obcymi.

(bezsporne)

W dniu 30 października 2020 r. W. B. zawarł z R. K. właścicielką firmy (...) w Ł. umowę, nazwaną umową o pracę na okres próbny, od dnia 2.11.2020 r. do 31.10.2021 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku magazyniera z wynagrodzeniem w wysokości 3.422,00 zł brutto. W tej umowie, wskazano jako dzień rozpoczęcia - pracy - 2.11.2020 r. oraz wskazano miejsce wykonywania pracy – Ł., ul. (...).

(umowa o pracę w złęczonej kopii akt osobowych k. 13)

W. B. w dacie podpisania spornej umowy, 2.11.2020 r. nie przedłożył orzeczenia lekarskiego o przeciwwskazaniach do podjęcia – zatrudnienia . Wnioskodawca przedłożył orzeczenie podpisane przez lekarza do badań profilaktycznych o zdolności do pracy na stanowisku magazyniera **z dnia 5.11.2020 r.** (zaświadczenie lekarskie k. 43, w aktach osobowych k. 13)

Ubezpieczony odbył wstępne szkolenie BHP w dniach 2.11. - 3.11.2020 r. (karta szkolenia wstępnego BHP w aktach osobowych k. 13)

W dniu 10.11.2020 r., po ustawowym terminie, płatnik składek R. K. dokonała zgłoszenia wnioskodawcy do ubezpieczenia emerytalnego, rentowych, chorobowego, wypadkowego oraz zdrowotnego z tytułu zawartej umowy o pracę od dnia 2 listopada 2020 r.

(okoliczność bezsporna, a nadto (...) w aktach osobowych k. 13)

Wnioskodawca nie otrzymał pisemnego zakresu obowiązków pracowniczych na stanowisku magazyniera. Ubezpieczony miał wykonywać czynności pracownicze w magazynie firmy płatnika tylko w tygodniu w stałych godzinach od 10.00 do 18.00. Miał on zajmować się przygotowaniem towarów na palety, wydawać kierownikowi towar na podstawie specjalnych kartek z numerami, sprzątać układać towar. Ubezpieczony nie podpisywał codziennie listy obecności. **R. K. nie wydawała wnioskodawcy żadnych poleceń służbowych. Polecenia wydał – brat płatniczki .** Ubezpieczony pomimo, że jest właścicielem rachunku bankowego, to wynagrodzenie za pracę miał otrzymywać w gotówce. Brak jest, ze spornego okresu, jakichkolwiek dokumentów, sporządzonych i podpisanych przez wnioskodawcę.

(zeznania wnioskodawcy 00:06:51, płyta CD k. 49 w zw. z 00:25:44, płyta CD k. 10, zeznania płatniczki 00:27:11, płyta CD k. 49 w zw. z 00:26:08, **płyta CD k. 102, e-protokół rozprawy z dnia 13.09.2021r. , płyta CD k. 102,** zeznania świadka R. F. 00:14:51 – 00:22:07, , e-protokół rozprawy z dnia 13.09.2021r. , płyta CD k. 102)

Ubezpieczony **od sierpnia 2019 r. cierpi na chorobę kręgosłupa** – w postaci wielopoziomowych zmian zwyrodnieniowych, a **od października 2020 r.** cierpi na chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego.

Od dnia 3.12.2020 r. do 18.12.2020 r. i od 1.01.2021 r. do 28.08.2021 r. W. B. stał się niezdolny do pracy z powodu choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego, a następnie dodatkowo kręgosłupa oraz stawu kolanowego. (zeznania wnioskodawcy 00:22:35, płyta CD k. 49 w zw. z 00:25:44, płyta CD k. 10, wykaz zaświadczeń k. 99, historia wizyt i

historia choroby z (...) Lekarzy (...), Pietruszka, O. k. 57 – 63, k. 74 – 77, informacja o przebytej rehabilitacji k. 64 – 67, wyniki badań k. 68 – 71, k. 78 – 79, historia choroby z (...) k. 72 - 73)

W firmie płatnika w magazynie byli, poza wnioskodawcą, zaangażowani , następujące osoby:

- K. D. jako zastępca kierownika magazynu od 1.09.2014 r. z wynagrodzeniem w kwocie – 3.500,00 zł;
- R. F. jako kierownik magazynu od 15.08.1996 r. z wynagrodzeniem w kwocie – 4.000,00 zł;
- M. G. jako pracownik magazynu, kierowca od 1.07.2016 r. do 30.04.2020 r. z wynagrodzeniem w kwocie – 2.800,00 zł;
- P. K. jako pracownik magazynu od 25.01.2018 r. z wynagrodzeniem w kwocie – 3.500,00 zł. (wykaz pracowników k. 16)

W okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy W. B. pracodawca nie zatrudnił nowego pracownika na jego miejsce do 31 marca 2021 r. (wykaz osób zatrudnionych k. 246, zeznania płatniczki 00:27:11, płyta CD k. 49 w zw. z 00:26:08, płyta CD k. 102, zeznania świadka A. S. 00:35:51 – 00:41:40, k. 49)

Firma (...) w Ł. uzyskała w 2020 r. dochód w wysokości 926.710,11 zł.

(zestawienie dochodów k. 14)

Na skutek przeprowadzonej kontroli w siedzibie płatnika, decyzją z dnia 25 lutego 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że W. B. nie podlega w okresie od dnia 2 listopada 2020 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik zatrudniony u płatnika składek – (...) R. K., podnosząc pozorność zawartej umowy o pracę, która miała na celu uzyskanie przez wnioskodawcę pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z niezdolnością do pracy.

(decyzja k. 1 – 13 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił, w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz w załączonych do akt sprawy aktach ZUS z przebiegu kontroli doraźnej u płatnika składek R. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Ł.. Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy i zainteresowanej na okoliczność faktycznego świadczenia przez W. B. pracy w ramach stosunku pracy od dnia 2 listopada 2020 r., nie znajdując, one bowiem żadnego poparcia w zebranym w sprawie materiale dowodowym.

W niniejszym postępowaniu, na fakt, że wnioskodawca rzeczywiście świadczył pracę, w spornym okresie, u płatnika, w ramach stosunku pracy, w pełnym wymiarze czasu pracy, zgodnie z, formalnie zawartą, umową o pracę, nie zostały przedstawione wiarygodne dowody. Dodatkowo, z zebranej dokumentacji medycznej, wynika, że stan zdrowia ubezpieczonego nie uzasadniał zawarcia spornej umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, gdyż choroba zwyrodnieniowa i schorzenie kręgosłupa, które ostatecznie stały się przyczyną jego zwolnienia lekarskiego, zdiagnozowano jeszcze przed podpisaniem umowy o pracę.

Zawnioskowani w sprawie świadkowie – pracownicy płatnika: A. S. (księgowa firmy) oraz A. U. (handlowiec), nie świadczyli pracy wraz z wnioskodawcą w magazynie, nie posiadali, zatem, wystarczającej wiedzy w zakresie faktycznie wykonywanych przez ubezpieczonego czynności oraz charakteru jego zatrudnienia. Świadek A. U. nie potrafił, nawet, dokładnie określić ,w jakim czasie, miałby widzieć ubezpieczonego przy pracy. Dodatkowo zeznania świadka są sprzeczne z oświadczeniem wnioskodawcy złożonym przed organem rentowy na okoliczność tego w jaki sposób W. B. powiązał wiedzę na temat propozycji pracy w firmie płatnika. Według świadka, on poinformował o tym wnioskodawcę, natomiast sam ubezpieczony, przed organem rentowym, wskazał, że o ofercie pracy dowiedział się,

dopiero, podczas wizyty w tej firmie. Dopiero w toku postępowania przed Sądem, ubezpieczony złożył odmienne zeznania w tym zakresie.

Na uwadze należy mieć, natomiast, okoliczność, że świadek R. F.- pracownik magazynu jako brat płatniczki, ma interes w zeznawaniu na jej korzyść, w związku z czym jego zeznania, mimo, iż zbieżne z zeznaniami płatniczki, są niewiarygodne w świetle całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym nawet zeznaniami samego wnioskodawcy, który przyznał wprost, że nie podpisywał listy obecności w firmie płatnika i nie świadczył pracy w sobotę pomimo, że pracownicy magazynu mieli taki obowiązek. Dodatkowo jego zeznania są wewnętrznie sprzeczne, albowiem: z jednej strony wyżej wymieniony twierdzi, że obowiązki, pracownikom magazynu, zlecała płatniczka, a z drugiej strony wskazał, że czynności ubezpieczonemu przydzielał - on sam.

Nie zgłoszono, jako świadków, pozostałych pracowników magazynu, którzy jako bezstronne osoby trzecie mogłyby potwierdzić, że faktycznie, w spornym okresie, ubezpieczony wykonywał aktywność, zgodnie z treścią umowy o pracę.

Nie została przedstawiona żadna dokumentacja, która byłaby osobiście sporządzona i podpisana przez ubezpieczonego, w spornym okresie.

W ocenie sądu, okoliczność, że wnioskodawca wykonał, nawet, jakies szcążkowe czynności w stosunku do wymiaru etatu, nie przesądza o zamiarze podjęcia zatrudnienia w firmie (...) w Ł. tylko o zamiarze stworzenia przeświadczenia u osób trzecich, że praca była wówczas wykonywana.

Przedstawione, zatem, dokumenty, w postaci w szczególności umowy o pracę, karty szkolenia wstępnego BHP z akt osobowych, nie stanowią dowodów faktycznego wykonywania przez wnioskodawcę pracy, w spornym okresie, a jedynie są potwierdzeniem ich formalnego sporządzenia. Fakt formalnego sporządzenia wskazanej wyżej dokumentacji, miał na celu skonstruowanie okoliczności faktycznych, świadczących o pozostawianiu ubezpieczonego w stosunku pracy z tą firmą płatnika, a w konsekwencji, o podleganiu pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zmianami) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

O uznaniu stosunku łączącego dwie osoby za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U z 2019 r., poz. 1040 ze zmianami), przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju a rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem".

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste (nie może on wyręczyć się w pracy inną osobą) i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Dla stwierdzenia cechy podporządkowania typu pracowniczego z reguły wskazuje się na takie elementy jak: określony czas pracy i określone miejsce wykonywania czynności, podporządkowanie pracownika regulaminowi pracy oraz poleceniom kierownictwa co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy, obowiązek wykonywania poleceń przełożonych.

Do najbardziej istotnych elementów stosunku pracy należą więc: dobrowolność zobowiązania, obowiązek spoczywający na pracowniku, a polegający na świadczeniu pracy osobiście, w sposób ciągły, podporządkowany poleceniom pracodawcy. Pracodawca natomiast jest obowiązany do wynagrodzenia pracownika za świadczoną na jego rzecz pracę oraz do ponoszenia ryzyka gospodarczego, produkcyjnego i osobowego. Obowiązek osobistego

świadczenia pracy oznacza, że pracownik nie może powierzyć realizacji czynności, jakie wynikają z umowy o pracę osobom trzecim. Brak bezwzględnego obowiązku osobistego świadczenia pracy wyklucza możliwość zakwalifikowania stosunku prawnego jako umowy o pracę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1998 r., I PKN 416/98, OSNAPiUS 1999, nr 24, poz. 775). Pracownik otrzymuje wynagrodzenie za wykonywanie pracy, za jej świadczenie, a nie za rezultat pracy – umowa o pracę nie jest bowiem umową rezultatu, ale starannego działania.

Podkreślić należy w tym miejscu, iż podporządkowanie pracownika pracodawcy jest szczególnie istotnym elementem, odróżniającym umowę o pracę od innych stosunków zobowiązaniowych, w ramach których istnieje obowiązek świadczenia pracy. Dotyczy ono sposobu, miejsca i czasu wykonywania przez pracownika pracy, a także innych jego obowiązków objętych treścią stosunku pracy. W ramach podporządkowania pracownika mieści się możliwość żądania przestrzegania ustalonych przez pracodawcę (zwłaszcza w ramach regulaminu pracy) reguł porządkowych oraz poddania się jego władztwu dyscyplinarnemu (karom porządkowym). Jak już wyżej podkreślono kolejnymi cechami stosunku pracy, które nie występują w umowie zlecenia, są: obowiązek pracownika do świadczenia pracy osobiście i w sposób ciągły, pozostawania do dyspozycji pracodawcy i wykonywania jego poleceń. ***W przedmiotowym stanie faktycznym nie zrealizowano podstawowej przesłanki art. 22 k.p.c – brak było podporządkowania pracowniczego : R. K. nie wydawała wnioskodawcy żadnych poleceń służbowych. Polecenia wydał – brat płatniczki , o czym sama płatniczka zeznała na rozprawie w dniu 13.09.2021r. [płyta CD k. 102]. A zatem , uprawniona jest teza , że nawiązany , zawarciem spornej umowy, stosunek prawny, nie był stosunkiem pracy. Wykonywane czynności nie miały charakteru realizacji stosunku pracy .***

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury, stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje, tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika faktycznie świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W przedmiotowej sprawie, organ rentowy stanął na stanowisku, że umowa o pracę z dnia 2 listopada 2020 r. zawarta między R. K., a W. B., jest nieważna, bowiem, została zawarta dla pozoru.

W myśl **art. 83 § 1 k.c.** nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Z czynnością prawną pozorną, mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych jakie prawo łączy z tego typu treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczeniami, a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (opubl. OSNAP 2002/21527, nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją faktycznie wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa lub sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. (art. 58 § 1 kc w związku z art. 300 kp).

Stosownie do treści art. 58 § 1 kc Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż „na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej, wchodzi odpowiednio przepisy ustawy

Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. (§ 2)

Sąd Okręgowy w Łodzi podziela również pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 stycznia 2005 roku, II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdza się, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy. (art. 58 § 1 kc w zw. z art. 300 kp).

Nadto nadmienić należy, iż, w niniejszej sprawie, to na organie rentowym, spoczywał ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych, gdyż pracownik nie podjął wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę, a pracodawca świadczenia tego nie przyjmował. Z tych, bowiem, faktów organ rentowy wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 roku, I UK 269/2006, LEX nr 328015).

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że organ rentowy wykazał w toku sprawy, że W. B. i R. K. łączyła pozorna umowa o pracę.

W ocenie Sądu, o pozorności umowy o pracę świadczą już same okoliczności, poprzedzające oraz towarzyszące, jej zawarciu.

Wnioskodawca W. B. od sierpnia 2019 r. leczył się na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa , a od października 2020 r. na chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego.

Przed zawarciem spornej umowy, tj. od lipca 2020 r. ubezpieczony nie posiadał tytułu do ubezpieczeń i był zarejestrowany jako osoba bezrobotna.

Z tytułu spornej umowy, wnioskodawca został ponownie zgłoszony do ubezpieczeń, po upływie ustawowego terminu, oraz zadeklarowano stosunkowo wysoką podstawę wymiaru składek, w porównaniu do pozostałych zatrudnionych w firmie płatnika pracowników magazynu.

W tej sytuacji, ze względu na schorzenia wnioskodawcy, w przypadku wzmoczonego wysiłku fizycznego, związanego z zatrudnieniem w charakterze magazyniera, a zatem na stanowisku pracownika fizycznego, w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) w Ł. istniało, zatem, wysokie prawdopodobieństwo, że mogą pojawić się dalsze komplikacje zdrowotne, które, w przyszłości, uniemożliwią ubezpieczonemu świadczenie pracy. Szczególnie, że, jak wynika z dokumentacji medycznej, cierpi on na schorzenia będące przeciwwskazaniem do wykonywania pracy fizycznej.

Ubezpieczony w dacie podjęcia spornego zatrudnienia (2.11.2020 r.) nie przedłożył orzeczenia lekarskiego.

Zatem już sam stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadniał zawarcia umowy o pracę w charakterze magazyniera dodatkowo jeszcze w pełnym wymiarze czasu pracy i wiązał się z ryzykiem.

Powyższe zatem wyklucza, aby wnioskodawca miał faktyczną możliwość podjęcia pracy wynikającej z zawartej umowy o pracę.

Podkreślić także trzeba, że ze spornego okresu brak jest dokumentów sporządzonych i podpisanych przez wnioskodawcę. Również zawnioskowani świadkowie nie potwierdzili jednoznacznie, by wykonywał on pracę zgodnie z treścią spornej umowy o pracę.

Ubezpieczony w swych zeznaniach zaś sam przyznał, że czynności, które miał wykonywać były pozbawione cechy podporządkowania typu pracowniczego. Ubezpieczony nie podpisywał listy obecności, płatniczka nie zlecała mu

żadnych czynności, pomimo, że powierzała ona pracę innym pracownikom magazynu w oparciu o specjalne kartki z numerami wskazującymi, gdzie dokładnie położony jest dany towar. Dodatkowo także jak sam wnioskodawca przyznał, że nie miał obowiązku pracy w sobotę, pomimo, że specyfika pracy w magazynie tej firmy polegała na tym, że świadczone także pracę w sobotę do godziny 14.00. Nadto wnioskodawca mimo posiadania rachunku bankowego nie miał na niego przelewane wynagrodzenia za pracę.

Wskazać także należy, że fakt zatrudnienia wnioskodawcy nie był z całą pewnością uzasadniony rzeczywistymi potrzebami pracodawcy.

W okresie usprawiedliwionej nieobecności, ubezpieczonego w pracy płatnik nie zatrudnił nowego pracownika na jego stanowisko . Nikt nie przejął obowiązków ubezpieczonego.

Powyższe okoliczności jednoznacznie świadczą, także o tym, że faktyczny zakres czynności powierzonych ubezpieczonemu, na podstawie spornej umowy, był iluzoryczny i nie wymagał, z pewnością - zatrudnienia pracownika - w ramach stosunku pracy.

W świetle powyższych okoliczności więc zaangażowanie , pracownika, na umowę o pracę, stanowiło działania całkowicie nieracjonalne. Celem racjonalnego pracodawcy jest bowiem osiągnięcie zysku z działalności gospodarczej, dochodów finansowych, by mieć się z czego utrzymywać i żeby firma funkcjonowała i mogła się rozwijać.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Sądu, istniała nierentowność zatrudnienia W. B., na podstawie umowy o pracę na stanowisku magazyniera od dnia 2 listopada 2020 r., gdyż realne potrzeby pracodawcy tego absolutnie nie uzasadniały, a odwołujący się tego nie wykazali, w toku procesu.

W świetle wskazanych okoliczności, przyjęć należy, zgodnie z twierdzeniem organu rentowego, iż przedmiotowa umowa o pracę z dnia 2 listopada 2020 r. była pozorną umową o pracę. Pozorność jej polegała na tym, że strony sporządziły umowę wyłącznie w celu objęcia wnioskodawcy ubezpieczeniem pracowniczym, a w konsekwencji zapewnienia świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Nie zostało bowiem wykazane, by fakt zaangażowania W. B. wynikał z rzeczywistej potrzeby płatniczki, oraz nie wykazano również wiarygodnie, że w spornym okresie faktycznie świadczył on - pracę - w ramach stosunku pracy.

Tym samym, przedmiotowa umowa, nazwana umową o pracę, jako pozorna w świetle art. 83 § 1 k.c. i nie wywołuje skutku w postaci objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 25 lutego 2021 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł..

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy – radcy prawnemu N. P. – za pośrednictwem PORTALU INFORMACYJNEGO .

K.B